

Periòdic setmanal,
satíric; humorístic
y de..... broma.

SORTIRÀ ELS DISSABTES

Direcció: Corró, 128

No's retornan els originals.

Un nombre 5 céntims.

EN SISA

(Vegis el «Glosari» en la plana 5)

Fábrica-Jabones

— DE —

Hijos de

E. Barangé

Sucursales-Fábricas
en BARCELONA
y GERONA

- Granollers -

Demanéu el

Vermouth BAR

ANIS FAUST

DESTILACION
ESPECIAL
GRANOLLERS

ANISA
DOS
LICO
RES
VINOS

PARIS
1878
MADRID
1877
BARCE
LONA
1888

FELIPE PARRERA
SUCELSOR

MIGUEL
BLANXART

EL NARRO

SUSCRIPCIO

Granollers 25 cts.
el mes.
Fora, 30 cts. el mes

Glosari de Seeó

EN SISA

A n'aquest sí que tots el coneixeu. Fà pochs anys que viu entre nosaltres y ja sembla *cosa nostra*: una cosa familiar y gaire bé necessaria, una cosa que com si tots coneguessim de tota la vida. En Sisa, ho es de necessari. Aixís com á n'én Coma se'l necessita en vetlladas, mitins, juntas, representacions, comissions y delegacions, en Sisa 's fá indispensable á tota mena d'expansions, reunions, escursions, viatjes y sobre tot á la nostra *peña*. La nostra *peña* de cada día en el café, resulta monótona, ensopida y trista quan en Sisa no hi és.— ¿Que no há vingut en Sisa?—pregunta l'un.— ¿Ahont és en Sisa?—interroga l'altre; fins qu'arriba un tercer mes enterat, y diu:— ¡En Sisa es fóra!... Allavors l'un s'aixeca, l'altre se'n va y la *peña* va disolguentse de mica en mica, com si sense éll, no hi hagués de que parlar; igual que si aquellas paraules continguessen aigua freda y que abocadas allá glassessin de moment totas las expansions, alegrías y rialles que ab previsió portém pera celebrar els xistos y agudesas del nostre Sisa.

Quan en Sisa no es fora, quan els seus negocis li permeten la seva estada á Granollers, els de la *peña* ja estém d'enhorabona. Ell sempre te de que parlar: de física, química, agricultura, política, etc. etc. Ell — igual que'en Puig — també es una mena d'Enciclopedia, y també igualment, fiant moltes voltes en l'ignorancia del auditori, diu alguna qu'altre mentideta tan ben preparada y anada á buscar amb aquells visus de realitat, que, naturalment, no pot de menys que ferla creurer y créurela fins éll mateix.

Jo vos he parlat del Sisa que tots coneixeu: d'aquell Sisa bon amich, excelent amiat y millor company. Del Sisa negociant crech no tinch de parlarne, res te que veurer el negoci ó els seus negocis ab el Sisa nostre: solzament diré que pel seu cap hi ballan sempre empresas y operacions que podríam calificar d'atrevidas; operacions y empresas que á n'ell res li faría que fossin d'estrems oposades, de diferentes índoles, contra-produhentas las unas ab las altres, mentres fossin realisables y palpables els seus beneficis. Pera demostrar aixó diré senzillament que'n Sisa en l'actualitat se troba yiat-

jant á l'ensemps, per encárrech de dos importantíssimas casas de la Capital, dos productes, erróneament oposats, estremadament diferents: **carbó y farina.**

Xena

Caricatura del Glosador.

El Pont de la Riera

O EL DIBUIX D'EN CAMBONET

(**Qüento Histórich, per Evetse Abroj Maoj**)

(*Traducció directe del catalá vulgar á ne'l sigle XX*)

En une d'aquestes viles somortes y que sols hi domina l'angoixe y l'ensopiment, quines plantes son besades pe'l riu *Congost* y torrent d'*Arenes*, essent llur estació climatològicue la mellor de quelqu'altre població quan els que viuhen més enllá dels núvols en les celestials regions no envihen variacions atmosféricas y fan que á l'hivern no's sentin esgarri-fances y á l'estiu deixi de fer congoixa, y quine plane mitj amagade dins un cercle de colosals montanyes, boscos frondosos, *Serras* com las de *La Creu, Pi, Gibert y de Palou y Valls* com els de *ca'n Mariano, Juliá de Palou y Blay de Corró*, hont la quietut més sepulcral hi regna sempre, se maleheix la grotesque alegríe y s'obren els braços á la negació del víurer, hi vivia, com hi vivihen molts, un jove *vintigenari*, de complecció regular, rostre moreno-*simpátich*, bigoti semi-Kaiser, tipo de la nova cullita moderna, parlar falaguer, mirada esllanguida per las continúas lluytes d'artista en *hembrión*, nás bastant grós y pretensions encare més grosses, conegut per en *Cambonet*.

En la Vila se'l tenia per un jove d'*empenta*, iniciativa y constancia en totes les seves coses.

Donchs bé, eix jove mascle entre les famelles, quines aficions á l'escultura el cor-secaven y quin amor al dibuix y á la pintura el devorave menjantse'l de'n viu en viu y fins fentli pérdrer la gane, va créurers havia arriuat per éll llur emancipació y el día de gloria tan ansiosament esperat per éll en que podria *esbravarse, pervocant* totes les *ideyes* artístiques que tenia *empapeljades*, quines l'en faríen mereixedor de la tan somniadament daurada corona de llorer!...

Y, ¿sabéu perquè? Donchs perque va saber qu'un aplech

de joves tots companys y amichs seus volian fundar un periódich humorístich, satírich y de xirinola y ell constava en la llista de Redacció.

Els fins d'aquestos joves á quins éll havia ensenyat moltes vegades el seu museu *arqueológich* consistent la part escultural en algunes espelmes, atxes, blandons, ciris.... (sencers), etc., figuranthi com á joyas d'art un cuadro *sinóptich* compso't per: un peu, una cuixa, un brás, un cap y uns ulls, tot plegat formant el conjunt d'un *retaula d'exvoto*, tot éll *esculturat* am cera, ja que les seves possibilitats no li permetian ferho de guix ni de mármol com un altre *artista* de la Vila de qui no vull parlar per que té las unglas *massa finas*, encare, que segons éll diu, las té oxidades per l'ácit.... *prú-sich* del... guix, no eran altres que'l sol y exclusiu d'apartarse de les manies dels demés joves convehins, neurótichs y maltissos de tristesa, que sols cerquen la droga assessina pera qu'ls convulsioni el manat de nirvis que tenen enderrocats!.....

Y ¡quine fou sa alegríe! al véurer que á n'él! s'el feya un dels pilans més forts pera'l sosteniment del nou periódich!... Que. se'l feya..... ¡caricaturiste!

Més, la maleída dissort no'l volgué fer venturos desde tan jove, y am sa dalla crudel li segá l'arrel del talent que's proposave ensenyar, al esclatar la primera *flor* de son saber!

El primer dibuix que presentá simbolisant l'esboç del *Congost* hont devia alçarsi un pont pera no interrómprer les vies de comunicació y á quine projectade obre arquitectónique anave dedicade la caricature, no tenie *such* ni *bruch*, perspectiva ni estética, y el cós de Redacció del susdit periódich acordá per unanimitat refusarli llur trevall; per lo que el pobre *Cambonet* rebé une tant forte sotregade que jo crech que si el pont hagués sigut ja fet, encar que de cor de roca, y éll li hagués trasmés la seva batzegade, s'hauría ensorrat al instant y haurían quedat sense pont, com quedaren sense caricaturiste!

¡Pobre *Cambonet*! quin desengany el seu! Alló fou matar á un novell artista al donar el primer senyal de vida! ¡Oh célebre Utrillo, mestre dels del art del llapis, perdónal que no hi tornarà may més!

Per la traducció,

El Pare-Pedás de la Redacció,

Presentación

Lector querido, amable lectora, redactor incomparable, y director insigne, ¡salud! y..... á decir iba república; pero mi pluma se negó á escribir lo que *in méntibus* repetía mi terca y mala cabeza, evitando así interpretaciones quizás torcidas, del camino que he propuesto seguir, al entrar á formar parte de la redacción de EL NARRO.

Seré compañero vuestro, y periodista aunque malito, sincero, me propongo hacer reír, no respondiendo de que tras la risa, se deslice inadvertida alguna que otra lagrimita íntima, segregada tal vez por el bonoso recuerdo de un sonreír que ya pasó á la historia; amalgamaré el sainete con el drama de la vida; seré Carnaval de todo el año menos los tres días de idem, compendiaré en el revuelto torbellino de confetti serpentinas sedas y joyas, las apasionadas olas de besos, alegría música, armonía ¡risa!... mucha risa..... y vaya todo ese mar *pout purri* de satisfacción humana por si algun día quiero ocuparme ligeramente *de los* y *de las* que, por un minuto de Carnaval, condenáronse á escualida y triste Cuaresma toda la vida (sinó hay milagro de por medio).

Sabes ya respetable NARRO mis propósitos y aspiraciones, dudo salir airoso en tan árdua faena; lo intentaré y cofiado á la veneyolencia tuya y de tu escogida clientela á tus manos se entrega sin reparo alguno.

El Guason.

Comensament

Si, avuy comenso: Al llegir la crida de EL NARRO, vaig tenir una alegria molt gran, porque vaig veurer que'n aquest periódich hi trovabam aculliment tots els que teniam la mania d'escriurer y com que á mi fa temps que m'ha entrat aquèsta, aprofito la ganga que potser no passará may mes, de veurer els fruits de la meva *inspiracio* estampats amb lletres d'impremta.

Y per comensar els diré que jo soch una donal ¡bueno y qué! ¿no ho trovan estrany? ¿no'ls fa una mena de cosa al veurer que n'hi ha hagut una d'atrevida, aqui que las donas casi es donan vergonya de llegir, que probés d'escriurer?

¿Y no ho saben porque ho faig? per veurer si ab el meu exemple, puch treurer l'ensopiment d'aquestas noyas que no

mes estan despertas per enramarse quan han d'anar á ballar; per veurer si'ls hi puch fer entendre qu'en el Mon hi ha moltes cosas molt mes boniques y mereixedoras de fixarhi la nostra atenció que'ls valsos y las americanas; perquè ve un temps que las camas es cansan de ballar, y el cos y el cap de portar llassos y cintas, ó perque no'n tenim ganas, ó perque ja estem lligadas á uns altres llassos, y allavors com que no ens hem preocupat de res mes, que de lo que'ns debía preocupar menos, ens urovem que aquests llassos no son de cintas y fiors com nosaltres voldriam, sino fortas cadenas que'ns lligan am qui'ns ha escullit per companya, perque no'l comprometem.

Si noyas, hi ha moments que'l home no'n te prou que l'estimem ab el cor, necessita que li endeviném las ilusions que porta á la seva anima, ajudantlo á realisarlas y de ferni sentir de novas, pro com que no l'entenen perque no sabem de res, perque tant es que'ns parli de la Poesía, com de la Música, com de la Política, que de tot hem de dir que ya, que sí y que bueno, y allavors aquell home, que'ns estima y estimem, convensut de la nostra ignorancia se'n vá á esbargir el seu mal humor fora de casa, deixantnos solas y tristas, pensant que si no haguessim sigut tan tontas que per no desafiari lo que diuhen quatre intellectuals, que la dona s'ha de cuidar de rentar y cusir la bugada, ó que nosaltres los ratos que'ns deixaban lliures aquestas ocupacions los haguessim fet servir per llegir y despertar lo nostre cervell, no'ns trovaríam en aquests cassos y no hauríam de ser com sempre: un cero á la esquerra. Y tot per culpa nostra.

Per aixó hi fet aquest *Comensament*, per dirvos que llegiu forsa, perque llegint apendreu de estimar de la manera que hi ha homes que'ls agrada que las sevas donas els estimin; llegint apendreu de memoria el llibre de l'Amor que's lo que'ns conve més pera poguer passá las aspresas de la Vida.

Y per acabar diré que si ho he fet malament no ha sigut perque no hi hagi posat tot lo meu esfors, y que si un altre dia hi torno ja m'hi miraré una mica més perque si are passo
EL NARRO aviat 'm donguin *El Manuscrit*.

Marta

Los Trasnocedores

Esta vez no era ningún sábado, sino que era la noche de un martes, día de la Candelaria; ¡Oh! que noche más histó...

ca é inolvidable para mi amigo de trasnochar el intrépido intelectual *Chotet-y-bilis*, en que mientras el sabio y crítico pueblo de Granollers dormía el sueño de los justos, el vigilante nocturno de la plaza Mayor, cumpliendo ó no cumpliendo con su deber le atizó un estacazo en la cabeza que me lo dejó *pati-tieso*, suerte que llevaba el *Bombin* puesto, ó sino le rompe la tapa de los sesos; ¡pobre hongo! y que desgraciado és, yo de su dueño lo pondría en un cuadro y despues lo llevaría al Museo de Calamidades públicas.

El pobre ya se ha defendido de tal agresión, puesto que publicó un sensacional artículo titulado «No hi tornaré may més», publicado en el número dos de este periódico; más esto son palabras vanas, es lo mismo que decir ¡Visca España! por el invencible Conde de Romanones; yo lo que opino es que *qui jamega ja ha rebut*.

Bien hicimos nosotros los trasnochadores de siempre, más algunos *intrusos* que se agregaron al salir del baile, al dirigirnos á casa Quirset, con la intención de comprar la indispensable *crema*, pero no hallando más que dos platos, metimos un verdadero escándalo con las sillas y taburetes que aquello parecía el terremoto de Mesina; y sin darnos cuenta, se nos presentó el célebre Menut, manifestandonos que era el encargado de velar por el orden público, y nos recomendó el silencio, de lo cual hicimos poco caso y siguiendo el procedimiento, que en semejantes casos se acostumbra; le invitamos á una copita y el hombre se calló pudiendo así nosotros continuar la interrumpida broma. Una vez provistos de otros postres nos marchamos medio andando y medio a pié hacia á casa Milio y durante cuyo trayecto, por causa de un airecillo que cortaba el cutis mas fuerte, cogimos un frio que no tuvimos otro remedio que calentarnos mediante unas botellas de un sabroso y espumoso Champany.

Y dabanlas cuatro de la madrugada, cuando yo metía la llave dentro de la cerradura de la puerta de mi casa.

Busquit-y-ibilis

PERA'LS NOSTRES PROTECTORS

Per no havernos arriuat á temps els clixés de primera y última plana, no'ns siguié possible publicar aquest nombre el dissapte prop-passat. Perdónins el retrás:

La Administració.

Concursos de EL NARRO

CONCURS N.º 1

¿Quina es la senyoreta més maca de Granollers?

Concursos de EL NARRO-Concurs n.º 1

La senyoreta més maca de Granollers es

Na (*)

= = (*) Aquí el nom. y apellido. = =

Condicions d'aquest Concurs:

Primera: Després d'haver omplert l'anterior cupó, fi-quis dintre d'un sobre franquejat amb un sello de 10 cts. y dirigirlo á la Direcció d'aquest periódich ó á l'impremta del mateix. També poden presentarse personalment, puig d'aquesta manera estalviarem diners concursants y nosaltres.

Segona: En el nombre corresponent al dia 20 de Mars, publicarem el nom de la senyoreta que més vots hagi obtingut per medi dels expressats cupons, proclamantla **REINA DE LA BELLESA** á Granollers.

Tercera: Es condició indispensable que'ls noms han d'ésser de senyoretas majors de quinze anys y que no passin dels vinticinch; aixís es, que quedarán sens efecte els cupons que s'ens envihin am noms de casadas, viudas y naturalment de sogras.

Quarta: Se donarán á la senyoreta elegida per aquest sufragi, TRES REGALOS á escullir: *Primer:* Un marit per si vol casarse, puig que tots els de la Redacció som solters y hem contret l'obligació formal de que si ella vol triarlo d'entre nos, el que resulti escullit no tindrà més remey que sométrems al *yugo conyugal*; pró, com que fiem en el bon gust dels sufragistas, y es ben segur que la *tal*, será alló que s'en diu una *bona pell*, ja comensa la bona á fernos salivera y tots fem suposicions, havent'hi ja qui d'entre nosaltres pensa ser el *felix mortal* elegit per la **REINA DE LA BELLESA**.

LLESA. *Segón:* Si entre'ls de la Redacció no n'hi há cap que li agradi—que ja es dir molt—y élla prefereix un de *fora casa*, prometem interessarnos pera que aquell se *xifli*, y si convé, encare més: donchs els arreglarem las cosas, els papers y.... somhi: casats. *Tercer:* Un regalo que consistirá en una joya més ó menos *Plymsaul*, siga imperdible, anell, brazalet, ó lo qu'es vulga, puig deixarem escullir també á la REINA DE LA BELLESA.

¡Animarse joves! Compreu forsas NARROS y ompliu cupons, que la REINA DE LA BELLESA premiara vostres esforços, quant menos amb una miradeta dolsa y un somriure d'agrahiment; y quan una noya maca—perque será maca de debó la nostra REINA—somriu y mira.... ¡vaia, prou!.... ¡A comprar NARROS y á omplir cupons, jovent de Granollers!

TARGETA

Rita Baxera

Formar amb aquestas lletres degudament combinadas el nom d'un drama catalá molt aplaudit.

Miquel Bultó, (a) CALÓ

(Solucions nombre vinent)

Solueions nombre passat

A la lletra nmérica: Pe-tronila.

Al rombo: Ramon.

SENTENCIA

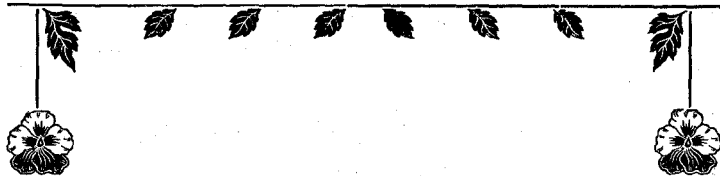
Si bé pots fé
no fassis mal;
puig el mal
be prou que bé.

Jus.

Carbassas y rabaquet

Montay-Muley: anirá, corretgit.—Joaquím Pujol: Per escriurer cal tenir al menys tres condicions indispensables, que son: saber escriurer, saber escriurer y saber escriurer. Els seus «Extrems», son extremadament extrems. La poesia tinch ganas de publicarla pera «solaz y divertimento» *de las gentes*.—Un que llegeix EL NARRO.....: bè, noy.—J. Carbonell (á) Saloni: els seus extrems están bé, pró alguns no son originals. No val á *plagiar*.—Quedan cartas per contestar.

Imp. Garrell.—Granollers

Galletas

Y

BIZCOCHOS

CUNILLERA

GRANOLLERS

Oficina y Agencia General de Información

Administrativa, Industrial y Comercial

ALSINA

Confeción de toda clase de recuros contra providencias y resoluciones administrativas y gubernativas.—Servicios y asuntos municipales. — Seguros. — Créditos y accidentes del trabajo.—Cobro de toda clase de créditos. —Comisiones y representaciones.—Exenciones del servicio militar.—Redenciones y devoluciones.—Gestión de asuntos judiciales.—Informes comerciales.

JOSÉ ALSINA BONET

Travesia Traveseras, 24

Granollers

Abonos especiales para Corporaciones, Sociedades, industriales y particulares.—Consultas rápidas.   =   =   =   =   =   =

Armas finas de Caza y Defensa

 de RAFAEL PRADES

Efectos de arte de Toledo-Venta oficial de explosivos

Taller de reparaciones de toda clase de armas

Plaza de la Corona, n.º 10.-GRANOLLERS.

Imprenta Garrell

P. Bestiar, 51
Granollers
Especialitat en
Trevalls
— Comercials —

— Cuaresmal, per R. A. C. —

R.A.C.

—No'm parlis de **noyas macas** á mí NARRO. Ja sabs que la *carn* no m'agrada.

—¡Ay... ay!.. A mí no m'agrada'l *bacallá*.

Llista de cupons rebnts á nom de las senyoretas: Manela Turu 15; Isabel Tuset 11; Paquita Bellavista 2; Bonaventura Coll 8; Siseta Roig 1; Sara Bigas 12; Rita Puig 11; Dolors Güell 2; Isabel Taberner 9; Anita Llonch 3; Mercedes Puig 3; María Cunillera 3; Rosita Sala 1; Carolina Novellas 2; María Arnau 6; Teresa Bassas 8; Carolina Parera 1; Carmen Fontdevila 8; Eulalia Alcolea 1.—Continua obert el Concurs